

Початок року – то не лише втілення планів і потужний рух уперед, але й підведення та осмислення результатів попередньої роботи. Про міжнародну діяльність університету в 2009 році розмовляємо з проректором з міжнародних зв'язків проф. С.І. Сидоренком.

– Сергію Івановичу, окресліть, будь ласка, основні віхи в діяльності департаменту міжнародного співробітництва.

– Як і в попередні роки, діяльність департаменту міжнародного співробітництва (ДМС) була спрямована на встановлення та зміцнення міжнародних зв'язків у новому законодавчому полі молодої незалежної держави і вирішенні завдань, важливих для КПІ й України в цілому. За останні 10 років наш університет представляє Україну в 62 країнах на всіх континентах, а КПІ відвідали делегації з 97 країн світу. У 2009 р. кількість міжнародних конференцій та інших протокольних заходів збільшилася в 10 разів. Набула по-дальшого втілення співпраця зі світовими та регіональними міжнародними організаціями: ПРООН, ЮНЕСКО, ІОНІДО, ВОІВ, НАТО, УНТЦ, BSUN, CODATA, ICSU, Українською Радою Миру. За програмами TEMPUS і VISBY виконано інституціональні проекти, які сприяли модернізації науково-виховного процесу за європейськими і світовими стандартами. НТУУ "КПІ" продовжує традицію членства в міжнародних об'єднаннях університетів; традицію присудження звання "Почесний доктор КПІ" видатним діячам і вченим та співпраці з ними у справах реформування університету. Результати міжнародної діяльності стали суттєвим внеском у розвиток матеріальної бази НТУУ "КПІ", зокрема до 10% – у бюджет університету. Вперше за роки незалежності КПІ удостоєно державної нагороди за діяльність у міжнародній сфері (Орден Дружби Соціалістичної Республіки В'єтнам).

Завдяки виконанню Програми розвитку міжнародної діяльності до 2017 року ми наближаємося до європейських і світових цінностей, акумулюємо досвід провідних університетів світу, щоб забезпечити вихід за основними параметрами на рівень провідних університетів світу дослідницького типу.

– Які міжнародні програми стали найбільш значущими для КПІ?

– У НТУУ "КПІ" успішно стартували програми подвійного диплома з університетами Франції – Національним гірничим університетом м. Паріж (ФЕЛ, ФПМ, ФММ, ПСА), Греції – США – Університетом Індіанаполісу в Афінах (ФІОТ), Кореї – Корейським університетом (ФЕЛ), Бразилії – Федеральним університетом м. Уберландрія (ЗФ), Німеччини – Дрезденським технічним університетом (ФЕЛ і ITC).

На базі ПСА створено міжнародну навчальну магістерську та PhD програму "Сталий розвиток та державне управління: глобальний та регіональний контексти" і розпочато навчання за спеціальністю "Адміністративний менеджмент". Програму запропоновано в Європі (через "Платформу співробітництва 10 провідних технічних університетів Європи") та Всесвітньому Університету ООН в Токіо як міжнародну магістерську програму навчання і наукових досліджень у цій сфері.

Удвічі збільшилась кількість двосторонніх міжнародних проектів у рамках міжурядових угод про науково-технічне співробітництво України з Китаєм, Польщею, Індією, Угорщиною, Білоруссю, США, Болгарією, Німеччиною, Росією. З урядом Кореї реалізується міждержавний проект – створення Українсько-корейського науково-виховного центру інформаційних технологій (обсягом \$ 3,0 млн); за угодом уряду Японії здійснено технічне переоснащення освітлювальної системи ЦКМ НТУУ "КПІ" (в обсязі 0,5 млн грн); створено спільні міжнародні структури з фірмами Hewlett Packard (на базі ITC), BOSCH (на базі TEФ), NetCracker (на базі ФІОТ); розпочато пілотний проект із всесвітньо відомим видавництвом наукової літератури ELSEVIER із доступом до глобальної бібліографічної системи SCOPUS, завдяки чому вчені КПІ зможуть збільшити кількість публікацій у журналах з високим імпакт-фактором (показником віддаленого цитування) і підвищити індекс наукового цитування. Важ-

ливим досягненням університету та ІЕЕ стало створення в КПІ Національного контактного пункту п'ятого тематичного пріоритету 7РП ЕС "Енергетика".

Підтримано заходи Наукового товариства студентів та аспірантів: міжнародну студентську олімпіаду з програмування KPI-OPEN; літню школу "Досягнення та застосування сучасних інформатики, математики та фізики" та інші студентські заходи.

польської науково-технічної бібліотеки в Україні.

Успішно діє Українсько-японський центр НТУУ "КПІ". 27 семінарів і 7 тренінгів, присвячених енергозбереженню, економічному та бізнес-співробітництву, стратегіям подолання світової кризи тощо, проведено тут.

Важливою подією став вихід книги ректора НТУУ "КПІ" академіка НАН України М.З. Згуровського та видат-

проектів із двадцяти – загальної університетської кількості). ФАКС – активно наступає за всіма формами міжнародного співробітництва. ХТФ та ПСА – виграли перший в КПІ проект по європейській програмі мобільності ERASMUS-MUNDUS; ХТФ має 14 проектів. ФЕЛ – направив 11 студентів навчатися за програмою подвійного диплома, отримуючи стипендію від французької сторони в обсязі близько 2 млн грн щорічно. ФБТ ліді-

ситету ми відстаемо від провідних університетів світу.

І якщо співвідношення кількості студентів до кількості викладачів встановлюється державою і впливати на це ми не в змозі, то такі показники, як цитованість статей, кількість іноземних студентів та іноземних візит-професорів, кількість міжнародних проектів, оцінки міжнародних експертів і роботодавців, які у нас поки не дуже високі, ми просто зобов'язані покращити в 2010 році.

– Виходячи з усого сказаного, на часі помітні зміни? Що очікує наш університет найближчим часом?

– Зміни потрібні! У зв'язку з цим – деякі питання реформування інфраструктури. Перше. Конче потрібна інформаційно-рекламна служба, яка б професійно займалася представленням університету у світі (немає буклету, фільму, ролика для TV, тиражування CD). Друге. У провідних університетах світу діють потужні центри підтримки міжнародних дослідницьких проектів (support research services), де сконцентровані професійні менеджери з підготовки і супроводу міжнародних проектів. У Каліфорнійському університеті така структура налічує близько 300 менеджерів, в Оксфордському університеті та в Московському державному університеті ім. М. Ломоносова – більше шістдесяти.

Такі фахівці професійно знаходять міжнародні джерела фінансування, знають тонкощі написання проектів і правила конкурсного відбору. Прикладом, наш університет-партнер Oxford у 2009 році виконував близько 1000 міжнародних проектів з науки і освіти. Кількість проектів 7РП у Средньосхідному ТУ – 95, Варшавському політехніці – 87, Таллінському університеті – 38, а наші досягнення значно скромніші – лише один такий проект.

Зрозуміло, що в даний момент обмежені економічні можливості не дозволяють створити такі, як в Oxford, потужні структури підтримки. Але маємо розірвати "замкнене коло": якщо немає професійних менеджерів – не буде міжнародних проектів, немає проектів – не буде професійних менеджерів.

Отже, щоб рухатися до рівня передових університетів, треба активізувати зусилля підрозділів із слабкою міжнародною активністю. Роль таких своєрідних "концентраторів" та "рушій" розвитку міжнародної діяльності мають відігравати міжнародні офіси при деканатах факультетів і директоратах інститутів. На жаль, приклади реально працюючих офісів – таких як у ВПІ або на ФПМ – можна перерахувати на пальми однієї руки.

–

–

–

–

–

–

–

–

–

–

–

–

–

–

–

–

–

–

–

–

–

–

–

–

–

–

–

–

–

–

–

–

–

–

–

–

–

–

–

–

–

–

–

–

–

–

–

–

–

–

–

–

–

–

–

–

–

–

–

–

–

–

–

–

–

–

–

–

–

–

–

–

–

–

–

–

–

–

–

–

–

–

–

–

–

–

–

–

–

–

–

–

Конференція в Габрово

У листопаді минулого року в Габровському технічному університеті відбулася чергова щорічна науково-технічна конференція UNITECH'09, на якій від КПІ було представлено 10 доповідей одноосібних і у співавторстві, у тому числі за участю професорів О.М.Яхна, Г.М.Луцького, Ю.М.Кузнецова, С.М.Чернеги, Г.К.Самофалова. За браком коштів участь у конференції за свій рахунок взяли тільки Ю.М.Кузнецов і М.І.Прокоф'єв.

На конференції було представлено 324 доповіді від 15 країн Європи (Білорусь, Болгарія, Греція, Італія, Латвія, Литва, Македонія, Німеччина, Португалія, Росія, Румунія, Сербія, Словенія, Туреччина, Україна), які були надруковані в трьох томах праць з електронною версією на диску для кожного учасника.

Тематика доповідей на секціях відповідає науковим інтересам кафедр практично усіх факультетів та інститутів КПІ, а саме: електротехніка і автоматика; електроніка; сенсорика; інформаційні технології; комп'ютерні системи; комп'ютерні технології; автоматизація; конструктування верстатів, машин та інструментів; технології в текстильному виробництві; гіdraulika, пневматика і методи гарячої обробки; метрологія і якість виробництва; економіка і фінанси; організація і менеджмент; соціальні і гуманітарні науки; освітня та технології; математика і інформатика; хімія і екологія; фізика.

Зв'язки з Габровським технічним університетом тривають і будуть надалі продовжуватися. Вважаю, навіть в умовах кризи доцільно підтримувати тісні зв'язки з університетами-партнерами і знаходити кошти університеті та його підрозділах на відрядження представників КПІ, і особливо тих, хто виступає на конференціях з пленарними доповідями. Це буде суттєво піднімати авторитет нашого університету. Ми сподіваємося на фінансування в майбутньому службових відряджень наших представників як у справах виконання довгострокової угоди про академічне і науково-технічне співробітництво, підписаної ректорами університетів, так і при обміні науковими досягненнями на науково-технічних конференціях "UNITECH", які проводяться щорічно в листопаді, і "AMTECH" для машинобудівної та інших сфер промисловості, які проводяться один раз на два роки в різних містах Болгарії.

Наступна конференція UNITECH'10 відбудеться 19-20 листопада 2010 року. Бажаючи взяти участь можуть звернутися за довідками на кафедру конструктування верстатів та машин (тел. 454-94-61, 454-99-99) або отримати інформацію на сайті ТУ-Габрово <http://unitech.tugab.bg>

Ю.М.Кузнецов,
відповідальний за договір
між НТУУ "КПІ" – Габровський ТУ

Літня практика

Минулого літа ми, студенти груп ФС-71 та ФС-72 (спеціальність «Спеціальна металургія»), проходили двотижневу практику в Запоріжжі, де відбідали: ВАТ «Металургійний комбінат «Запоріжсталь»; ВАТ «Металургійний комбінат «Дніпророспецсталь»; титано-магнієвий комбінат; завод феросплавів; ВАТ «Коксохім».

Перші незабутні враження – від величезних цехів зі спеціальним обладнанням, яке доти ми бачили лише на сторінках книжок; шуму, спричиненого цим самим обладнанням; кількості людей, які працювали на цих об'єктах, організації їх праці у важких умовах при високих температурах та ін.

У доменному цеху «Запоріжсталі» ми «зсутилися» з реальною доменою піччю, ознайомились з особливостями її конструкції та технологією плавки чавуну, побачили на власні очі готовий продукт плавки – рідкий чавун яскраво-жовтого кольору з температурою 1300-1400°C. Мартенівський цех здивував своїми розмірами. Там змонтовано 9 мартенівських печей з ємністю ванн по 500 т. Щороку тут виплавляють до 4,3 млн т сталі. Ми стали свідками зливання рідкої сталі з печі в сталерозливальний ківш. Також нам пощастило відвідати прокатні цехи. Там ми спостерігали за процесом прокатки металу від злитку до листа товщиною 3...1мм, залежно від призначення.

На комбінаті «Дніпророспецсталь» ми побували в стапелевильних цехах з печами електрошлакового, дугового та вакуумно-дугового переплавів. На титано-магнієвому комбінаті нас ознайомили з процесом отримання титанової губки та зливків.

Як справжні студенти, не забували і про культурно-розважальну програму. Побували на острові Хортиця, де відбідали історичний музей, спостерігали за виступом артистів Кінного театру; на прогулянковому теплоході піднімалися шлюзом Дніпрогесу, висота якого 36 м; гуляли містом, ходили на пляж.

Ця практика стала для нас ще одним кроком на шляху до майбутньої спеціальністі, вона дозволила наочно побачити те, про що нам розповідали на лекціях. До речі, війзні ознайомчі практики для студентів кафедри фізико-хімічних основ технології металів беруть початок з 2002 року, відтоді другокурсники щоліта відвідують об'єкти металургійної промисловості, отримуючи додаткові практичні знання.

Ми широ відчіни нашому завкафедри д.т.н., чл.-кор. НАН України проф. Дмитру Федоровичу Чернезі, керівнику практики асист. С.В.Тарасюк, ректору Запорізької інженерної академії проф. В.І.Пожуєву, голові наглядової ради меткомбінату «Запоріжсталь» Е.В.Шифрину за допомогу в організації практики.

**А.Степенко, І.Заболотна,
М.Прозоров, студенти гр.ФС-71**

ВІН НЕ МІГ НЕ БУТИ КОНСТРУКТОРОМ

Людина століття, конструктор від Бога – так про нього тіпер пишуть його соратники. За кількістю найвищих нагород СРСР Микола Леонідович Духов входить до першої десятки. Три Золоті Зірки Героя Соціалістичної Праці, одна Ленінська та п'ять Державних премій, безліч орденів і медалей. М.Л.Духов – доктор технічних наук, член-кореспондент АН СРСР, один з небагатьох генерал-лейтенантів інженерно-технічної служби в країні.

Хто ж такий М.Л.Духов – легенда, герой і при цьому людина, яка з 1948 року була закритою для суспільства?

Навчання і широкомасштабне створення танків

Микола Леонідович Духов, нащадок давнього дворянського роду, народився 26 жовтня 1904 року в сім'ї фельдшера в селі Веприк Гадяцького повіту Полтавської губернії. Як свідчить двоюрідна сестра М.Л.Духова Алла Кузнець, у дитинстві "Миколка пильно спостерігав за дідусем Віктором Полієвтовичем, коли той майстрував, і згодом у хлопчика з'явилася своя майстерня, в якій були витвори його рук – іграшки, машинки, різні пристрої. Дід Михайло казав Миколі: "Дивна ти дитина. Усі діти бігають, граються на вулиці, а ти завжди чимось заклопотаний, усе мікуєш своєю дитячою голівкою". А хлопчик відповідав "Я, діду, хочу зробити щось велике. Мені вже не цікаво робити хлопцям дерев'яні гвинтівки".

Микола Духов закінчив Гадяцьку чоловічу гімназію і з 1918 року розпочав трудову діяльність. Близькі і знакомі помітили потяг хлопця до техніки, наполегливість у досягненні поставленої мети та єднання до музики та художнього слова. Усі розуміли, і в першу чергу він сам, що необхідно вчитися. 1926 року за направленим комсомолу Микола йде навчатися на робітфак при Харківському геодезичному інституті, після якого необхідно було продовжити навчання за фахом землеміра або геодезиста. Проте Миколу невпинно тягне до техніки. Допоміг визначитися з навчанням Олександр Аркадійович Пороцький, заступник наркома народної освіти, земляк. Завдяки його сприянню Микола Духов почав навчатися в Ленінградському політехнічному інституті. В 1932 році він закінчив

механічний факультет за фахом "Конструювання тракторів і автомобілів". Отримав призначення на роботу на легендарний Кіровський завод в Ленінграді. Тут він працює над конструюванням технологічних приладів для виготовлення деталей масового виробництва для трактора "Універсал", створенням першого радянського легкового автомобіля Л-1, під час участі у виготовленні важкого підйомного крана. У 1936 році починає працювати в СКБ за напрямком танкобудівництва, а в 1938 році призначений начальником КБ серійних танків Т-28. За його провідну роль була розроблена конструкція нового в СРСР важкого танка КВ – Клімент Ворошилов. У 1940 році з'являється КВ-2 з 152-міліметровою гарматою. В цей час М.Л. Духов працює над створенням системи складання та корекції конструкторської документації та вивченням законів серійного виробництва техніки. На початку Великої Вітчизняної війни його призначено головним конструктором танкового виробництва Челябінського тракторного заводу, де починається освоєння та випуск танків КВ, а з 1942 року під керівництвом М.Л. Духова Челябінський завод починає випуск танків Т-34.

У 1943 році М.Л.Духов призначається головним конструктором танкового виробництва евакуйованого на Урал Кіровського заводу, і цього ж року завод починає випуск нового важкого танка ІС-2. У 1944 році було створено новий важкий танк ІС-3, який називали танком перемоги. Цього ж року М.Л.Духов був обраний завідувачем кафедри танків Челябінського механіко-машинобудівного інституту, який згодом став Південно-Уральським державним університетом.

У 1945 році за видатні заслуги у створенні танків та самохідних артилерійських установок М.Л.Духову присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці та військове звання генерал-майора інженерно-танкової служби. На військовому обліку до цього він значився як рядок.

Якщо в роки війни М.Л.Духова знали головним чином у Челябінську, то відтепер до нього прийшла всесоюзна слава. Про нього пишуть центральні газети, журнали "Огонек", "Техніка молодіжі". І хоч йому йшов уже сорок другий рік, як конструктор він був досить молодим, з інженерним стажем всього 13 років.

1947 рік був останнім роком його діяльності в танковій галузі – на посаді головного інженера Кіровського заводу на Уралі.

Участь у створенні першої атомної бомби

6 серпня 1945 року США продемонстрували свою військову силу, скинувши на японське місто Хіросіму першу атомну бомбу, 9 серпня друга американська бомба впала на місто Нагасакі.

Уже 20 серпня 1945 року для керівництва атомним проектом в СРСР було створено спеціальний комітет з надзвичайними повноваженнями на чолі з Л. Берією. При комітеті почав працювати виконавчий орган – Перше головне управління (ПГУ), яке отримало у своє розпорядження численні підприємства та цілі відомства. Директива Сталіна зобов'язувала ПГУ забезпечити створення в СРСР атомної бомби.

У процесі роботи ПГУ виникло безліч складнощів, насамперед необхідність врегулювання діяльності різних відомств, крім того в СРСР була відсутня єдина нормативна база на виконання креслень. Потрібна була людина, яка навела б лад у цьому питанні і створила насамперед єдину систему на складанні конструкторської документації в цій та суміжних галузях. Такою людиною, на думку керівників атомного проекту, мав стати М.Л.Духов, який свого часу створив нормативну базу в креслярській справі великого танкового господарства країни, що в результаті значно полегшило освоєння та випуск танкової продукції на різних заводах країни. Зокрема, як зазначав Юлій Харитон – керівник КБ-11, на яке було покладене завдання знайти інженерне рішення створення атомної бомби, "...про кращого помічника ніж Духов не можна було навіть

мріяти. Він справжній, від природи, конструктор. Микола Леонідович взагалі був дуже талановитою, дуже обдарованою людиною в багатьох галузях науки, техніки, мистецтва. Мені здається, він був би, наприклад, і великим музикантом, і художником... Але він ніколи не міг бути ні одним, ні другим, ні третім, тому що просто не міг не бути конструктором – його конструкторська геніальність вроджена".

У 1948 році Радою Міністрів СРСР М.Л.Духова призначено заступником Головного конструктора, керівником науково-конструкторського сектора одного з найбільш засекречених у країні науково-дослідних інститутів, який займався створенням атомної бомби. Микола Леонідович стає недоступним навіть для них, з ким тісно співпрацювали донедавна. Нове коло завдань та інші оточення чекало на нього: фізики І.В.Курчатов, Я.Б.Зельдович, Ю.Б.Харитон, а згодом ракетники С.П.Корольов, М.К.Янгель та інші.

Тепер його досвід знадобився у новій справі – створенні атомної зброї. З притаманною для себе наполегливістю М.Л.Духов починає вивчати нову справу і стає в ній провідним спеціалістом. Під керівництвом М.Л.Духова розробляється конструкція самого ядерного заряду, джерела нейтронного ініціювання ланцюгової реакції (нейтроні запали для вибуху) і стендова апаратура для тестування функцій як складових частин, так і всієї бомби.

21 серпня 1949 року спеціальний потяг доставив на Семипалатинський полігон плутонієвий заряд і чотири нейтронні запали. Випробування було призначено на ранок 29 серпня. В ніч перед випробуванням конструктори разом з М.Л.Духовим провели остаточне складання заряду і до 6-ї години ранку його було піднято на випробування вежу та підключено до підривної схеми. Рівно о 7-ї ранку 29 серпня 1949 року місцевість Семипалатинська осягла спілчує світло. Випробування першої атомної бомби в СРСР були успішно завершені. За участь у створенні атомної бомби М.Л.Духову було присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці (друга Зірка "Серп і Молот").

Створення систем підриву ядерної та водневої зброї

Студентська рада КПІ: коротко про головне

Президія Студради КПІ. Третій зліва – Олег Десятов

Поки Україна вирішувала, чия ж передвиборча програма є кращою, голова Студентської ради НТУУ «КПІ» Олег Десятов уже кілька місяців доводив вартісність своєї. Нещодавно він, відштовхуючись від своєї передвиборчої програми, коротко розповів нашому кореспонденту про єве здійснене.

Захист та представлення прав студентів. З листопада 2009 року при СР КПІ працює відділ із захисту прав студентів, очолює його Андрій Паламарчук (ІЕЕ). Студенти беруть участь в аналізі навчального процесу та вносять свої пропозиції щодо його вдосконалення. Продовжується моніторинг аудиторного і лабораторного фонду. Спільно з департаментом на вчально-виховної роботи ведеться робота з визначення критеріїв оцінки майна.

Культурно-масова діяльність. Проводиться активна робота над покращенням традиційних заходів

(День першокурсника, Містер та Королева КПІ та інші) та впровадження нових: готуються кінопокази на Політехнічній (імпровізованим екраном стане стіна 18-го корпусу), святкування 5-річчя газети «ГОСС», ярмарок-презентація факультетів. У минулому семестрі пройшли дві спільні вечірки зі студентами інших вузів, а до дня Святого Миколая відбувся концерт групи «Атмосфера».

Інформаційна робота. Відновив роботу дайджест актуальних студентських новин StudWeek (<http://studweek.studrada.kiev.ua>), інформація про СР та її роботу транслюється по Політехнічному радіо, скоро запрацює оновлений сайт Студентської ради.

Міжнародна діяльність. Підписано договір про співпрацю з Івано-Франківським національним технічним університетом нафти і газу. В Київській політехніці побував віце-президент студентського парламенту Су-

хумського державного університету, з цим закладом також невдовзі буде підписано меморандум про співпрацю. А взагалі міжнародний відділ СР КПІ шукає собі очільника, тож, студенти, не гайте часу і пропонуйте свою кандидатуру.

Наукова робота. Розробляється положення про проведення конкурсу «Студент року» в різних номінаціях, збирається інформація про всі існуючі в КПІ наукові гуртки (іх близько 80), щоб розповісти студентам про них.

Спортивна діяльність. Відбувся чемпіонат з пейнтболу між факультетами-

ми, пройшли і плануються надалі квести по КПІ та Києву. Проходять ігри кубку СР з футзалу. У березні відбудеться фінал.

Олег Десятов жаліється, що багато чого не встигли через карантин, але голова СР впевнений, що багато цікавого будеперед, адже відчуваючи підтримку своєї команди, голів СР факультетів, працюється легко і постійно з'являються нові ідеї, які хочеться впроваджувати в життя.

3 Олегом Десятovim розмовляла
Валерія Добревич

• КОНКУРС • КОНКУРС •

НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ УКРАЇНИ
«Київський політехнічний інститут»

ОГОЛОШУЄ КОНКУРС

на заміщення посади завідувача кафедри (доктор наук, професор)
– технології електрохімічних виробництв.

на заміщення вакантної посади професора кафедри (доктор наук, професор)
– загальної та експериментальної фізики.

на заміщення вакантної посади доцента (доктор наук, кандидат наук, доцент)
по інституту, кафедрі:

Інститут енергозбереження та енергоменеджменту
доцентів – 1

на заміщення посад доцентів (доктор наук, кандидат наук, доцент), старших викладачів (кандидат наук), асистентів, тимчасово зайнятих до проведення конкурсу, по інститутах, факультетах, кафедрах:

Інститут енергозбереження та енергоменеджменту
ст. викладачів – 1
асистентів – 1

Видавничо-поліграфічний інститут

Кафедра організації видавничої справи, поліграфії та книгорозповсюдження
ст. викладачів – 1

Інженерно-хімічний факультет

Кафедра машин та апаратів хімічних і нафтопереробних виробництв
доцентів – 1

Приладобудівний факультет

Кафедра приладів і систем орієнтації та навігації
доцентів – 1

Факультет електроенерготехніки та автоматики

Кафедра автоматизації енергосистем

доцентів – 1

Факультет авіаційних і космічних систем

Кафедра приладів та систем керування літальними апаратами
ст. викладачів – 1

Хіміко-технологічний факультет

Кафедра технології електрохімічних виробництв
асистентів – 1

Кафедра кібернетики хіміко-технологічних процесів
асистентів – 1

Кафедра хімічної технології композиційних матеріалів
асистентів – 1

Факультет біотехнології і біотехніки

Кафедра біоінформатики
асистентів – 2

Кафедра промислової біотехнології
асистентів – 2

Міжуніверситетський медико-інженерний факультет

Кафедра біомедичної інженерії
ст. викладачів – 1

Термін подання документів – місяць від дня опублікування оголошення.

Адреса: 03056, Київ-56, проспект Перемоги, 37, відділ кадрів, кімната 114.

Олександр Григорович Юрченко

10 лютого 2010 р. пішов з життя доктор хімічних наук, професор, академік Академії наук вищої школи України, заслужений працівник вищої школи України, заслужений професор НТУУ «КПІ», колишній декан хіміко-технологічного факультету Олександр Григорович Юрченко.

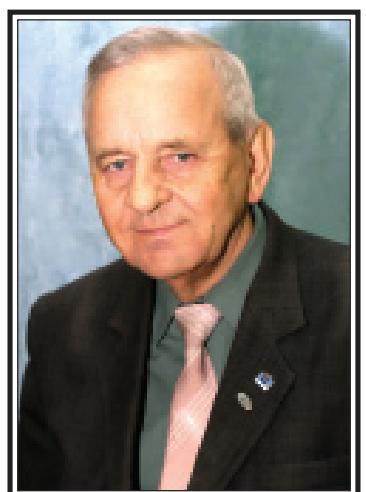
О.Г.Юрченко народився 10 вересня 1934 року в с. Олеськівка Бобринецького району Кіровоградської області. Закінчивши середню школу в м. Умань із золотою медаллю, він вступив у 1952 році до Київського політехнічного інституту на хіміко-технологічний факультет, спеціальність «Технологія органічного синтезу». З того часу все його життя буде пов’язано з КПІ, де майбутній всесвітньо відомий учений і видатний педагог пройшов шлях від студента до професора, завідувача кафедри, декана факультету.

У 1964 році О.Г.Юрченко захистив кандидатську дисертацію і був відряджений на наукове стажування до Гарвардського університету (США), де проводив наукову роботу під керівництвом славетного хіміка-органіка проф. Р.Б.Вудворда – лауреата Нобелівської премії. В 1975 році О.Г.Юрченко захистив докторську дисертацію, був обраний завідувачем кафедри органічної хімії і технології органічних речовин і одночасно став деканом ХТФ, який очолював 25 років.

За його безпосередньою участю на кафедрі була створена і успішно працює наукова школа з хімії каркасних органічних сполук, яка користується вагомим авторитетом в Україні і за кордоном. Під керівництвом проф. О.Г.Юрченка було розроблено методи синтезу численних функціональних похідних каркасних вуглеводнів, зокрема адамантану та його циклических гомологів. Результати цих досліджень знайшли відоб

раження в більш ніж 260 наукових працях, 36 патентах та авторських свідоцтвах.

Основні наукові праці проф. О.Г.Юрченка широко відомі за кордоном: «Шлях до каркасних вуглеводнів через фрагментацію та транснулярну циклізацію» (1990 р.,

США), «Способ добування 2- і 2,3-заміщених дієнів» (1991 р., ФРН), «Спільність механізмів активізації алканів електронодефіцитними реагентами» (2007 р., Росія). На своїх лекціях проф. О.Г.Юрченко ділився зі студентами глибокими знаннями та багатим досвідом, заохочуючи їх до наукової роботи, бо вважав, що активна участь у дослідницькій роботі має винятково важливе значення у підготовці фахівців для будь-якої діяльності.

Під науковим керівництвом проф. О.Г.Юрченка і за його допомогою захищено 14 кандидатських і 5 докторських дисертацій, сотні випускників-інженерів працюють на виробництві і в наукових установах

Національної академії наук України.

З 1989 року О.Г.Юрченко був членом Американського інституту хіміків, Нью-Йоркської академії наук (1993 р.), віце-президентом Українського хімічного товариства, членом ради Державного фонду фундаментальних досліджень України і членом редколегії Українського хімічного журналу, журналу «Наукові вісті» НТУУ «КПІ», виступав організатором багатьох міжнародних конференцій з хімії каркасних вуглеводнів.

Наукові здобутки проф. О.Г.Юрченко знайшли заслужене визнання. Він був лауреатом першої премії КПІ (1973 р.), Державної премії України (1997 р.); нагороджений орденами «Знак Пошани» (1981 р.), «За заслуги» III ступеня (1998 р.).

Для кількох поколінь студентів ХТФ проф. О.Г.Юрченко запам’ятався як декан, що багато сил та енергії докладав до розвитку та покращення матеріальної бази факультету, зокрема, будівництва 21-го корпусу та гуртожитку. Він був доброзичливим і уважним керівником, що створював на факультеті атмосферу взаємоповаги, щирого ставлення до працівників і студентів. Для колективу кафедри проф. О.Г.Юрченко залишився взірцемченого і викладача, якого цінували і поважали за глибокі знання, вміння зацікавити студентів науковими дослідженнями, за пораду і допомогу, за небайдужість до інтересів кожного.

Пам’ять про Олександра Григоровича Юрченка – керівника, вченого, педагога, непересічну особистість – залишиться в серцях його колег, учнів, друзів, усіх, хто його зізнав. Висловлюємо шире співчуття рідним та близьким покійного.

Ректорат, колектив ХТФ,
кафедри ОХ і ТОР

Фото І.О.Мікульонка

«КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІК»

газета Національного технічного
університету України
«Київський політехнічний інститут»

03056, Київ-56
проспект Перемоги, 37
корпус № 1, кімната № 221
gazeta@users.ntu-kpi.kiev.ua
тел. ред. 406-85-95; ред. 454-99-29

Головний редактор
В.ВЯНОВИЙ

Провідний редактор
В.М.ІГНАТОВИЧ

Провідний редактор
Н.Є.ЛІБЕРТ

Дизайн та комп’ютерна верстка

Л.М.КОТОВСЬКА

Комп’ютерний набір
О.В.НЕСТЕРЕНКО

Коректор
О.А.КІЛІХЕВИЧ

РЕєстраційне свідоцтво Кі-130

від 21. 11. 1995 р.

Друкарня ТОВ «АТОПОЛ-інк»,

м. Київ, бульвар Лепсе, 4

Тираж 2000

Відповідальність за достовірність
інформації несуть автори.
Позиція редакції не завжди збігається
з авторською.